

Tractatus De// Beneficiis// Amplissimus,// Et Doctissimus

Garcia, Nicolaus

Coloniae Allobrogvm, 1618

§. 3. De aliquibus dubiis de ordinario collatore.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-98538](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-98538)

Lamber. de iure patr. 3. p. 2. l. 9. l. 1. art. 4. qui dicit, quod sine dubio hæc consuetudo hodie inoleuit per totum orbem, & quod possumus dicere ut, de his, quæ sunt à Prælati, sine consensu Capituli recessisse ab aula, quia Episcopi hodie omnia expediunt sine Capituli consensu.

§.

De aliquibus dubiis de ordinario collatore.

S V M M A R I A.

DE Ordinario collatore examinanda veniunt aliqua dubia n. 242.

An Episcopus, seu alius Prælatus electus, & confirmatus possit conferre, administrare, & exercere, quæ sunt iurisdictionis ante installationem, vel inductionem in possessionem, a n. 243. referuntur sententia Doct. & resolutur attento iure communi tenendam esse 1. sententiam communiter receptam, quod possit, nisi alius sit in poss. hodie vero ex extran. iniuncta de elect. Episcopos & alios Prælatos, in curia promotos etiã literis expeditis non posse conferre, nec administrare ante illarum ostensionem, & presentationem factam Cap. & ponitur decis. Rota.

Etiã seclusa d. extranag. videtur iuri, & rationi satis conformes non posse Episcopum ingerere se administrationi, nisi ostensis & presentatis literis Cap. de cuius præiudicio agitur, & de tollenda ei administratione à qua antea non teneatur desistere numero 254. & seq.

Illà communis sententia limitatur, nisi sit consuetudo, quod Prælatus non administrat ante installationem seu inductionem in possess. quia tunc non poterit antea administrare, quam consuetudinem esse negari nō potest, non solum in Hispania, sed etiam in aliis paribus, & ita in causa Burgen. fuit denegata remissoria ad probandam consuetudinem contrariam, ut in decis. posita à n. 257.

Stante d. consuetudine, quæ est satis rationabilis, non videtur posse administrare, nec conferre promotum, etiam si sit Cardinalis ante adeptam possessionem, quicquid sit de illo, an Cardinales ligentur dispositione d. extranag. iniuncta, de quo remissive, & etiam de ea, n. 262.

An Episcopus cui datus est coadiutor possit beneficia conferre, &c. a n. 295. resolutur quod Episcopus cui ob senectutem, aut ægritudinem datus est coadiutor, conferre libere Beneficia, & non coadiutor, quamvis secus sit in visitatore, seu administratore Ecclesie vacantis dato à Papa, coadiutor vero datus dementi seu mente capto possit conferre, &c.

An valeat collatio Beneficiorum facta per Episcopum seu Prælatum putatum, qui se gerit pro Prælato, sed ex aliquo defectu non est verus Prælatus, &c. n. 276. conclusio quod valeat collatio per eum facta ratione publici officij sicut, & alia gesta per eum ex l. Barbarius n. 277.

Limitatum 1. d. concl. ut non procedat, ubi aliquis est intrusus in Dignitate, seu Beneficio reservato, ratione cuius competit ius conferendi, nam tunc, licet conferat ratione publici officij, & Dignitatis, non valet collatio propter decretum irritans in reservatione positum numero 278. Quamvis contra teneat Agidius, cuius decisio posset procedere in aliis iurisdictionibus

non in collatione Beneficiorum, &c. n. 279. & seq.

Secundo limitatur, quod ad hoc ut valeat collatio, & alia gesta per illum non sufficit communis error, cum possit, sed simul etiam requiritur auctoritas superioris, & tit. ab eo collatus, quamvis invalidus ex aliquo vitio, seu defectu occulto. n. 281. quamvis Bart. & alij teneant sufficere communem errorem cum possit, officio. n. 282. & lex 1. C. de testam. loquitur in actu testis, qui de sui natura non desiderat auctoritatem superioris, n. 283.

Requiruntur it. non à quocunque superiore collatus, sed à legitimo superiore habente alias potestatem illum conferendi numero 284. & seq. ubi ponitur decis. Rota.

Quando est vitium, seu defectus non in materia id est in persona electi, seu prouti, sed in forma communis, error nihil operatur, nec valent gesta per illum, quia est defectus in fundamento, & radice, & deficiente forma, quæ dat esse rei, deficit tit. a n. 286. & explicatur quod dicunt aliqui auctores. Sed id patitur difficultate ex tribus rationibus adductis, ex quibus probabile videtur valere gesta per eum, qui habet tit. à Superiore, licet nullum ex defectu forme, &c. a numero 290.

Explicatur lex ad varios, C. de numerariis, & actuariis l. 12. a n. 295.

Quando per decennium quis se gerit pro habili, seu pro tali, non requiritur alius tit. n. 298. nam ex possessione decennali præsumitur tit. n. 299. & seq. ubi ponitur resolutio Rota, sed id intelligitur, quando non constat de contrario, nempe de defectu tit. nec ius resistit, nam tunc ex decennali possessione non præsumitur tit. etiam coloratus n. 301. & 302. & l. Barbarius non habet locum, quando ius resistit numero 303. & procedit in errore circa factum, non circa ius. numero 304.

Coniungitur sententia aliquorum, quod quando est opinio probabilis, quod quis est legitimus minister, & habet iurisdictionem, licet illa in re non sit vera, valent gesta per illum, ex leg. Barbarius, nam hic non est error circa fructum, sed circa ius, nec est error communis populi, sed error sapientium, & deficit etiam auctoritas Superioris, nisi dicatur, quod dubium servit de tit. & ad communem errorem huius actus sufficit. a n. 305.

Ad effectum l. Barbarius sufficit tit. coloratus, qui sufficeret ad effectum restitutionis in spolio Beneficij, & sic gesta per proutum ab inferiori, cui ius commune resistit, qui tamen erat in quasi possessione conferendi, valebunt, cum illa quasi possessio etiam semiplene probata sufficeret pro colore tit. in spolio n. 308.

Valerent etiã gesta per proutum à Vicario, quando collatio est adimiculata cum aliquali probatione potestatis Vicarii, nam tunc tribuit titulum coloratum. n. 309.

Tercio limitatur d. concl. ut non valeat collatio, nec alia gesta in favorem scientium impedimentum n. 310. Quamvis alij teneant merito iure valere, esse tamen retractanda, numero 311. quæ limitatio intelligitur, quando scienti potest imputari culpa in aduendo illum indicem, seu Prælatum, quem scit non esse vere talem. Secus, quando non est, quod impuretur illi, &c. numero 312. nec procedit hodie, quando impedimentum est excommunicationis non denunciata, seu notoria. n. 313.

Quarto limitatur, ut non procedat in collatione seu electione & aliis, quæ geruntur iure privato, seu ratione

prinatus officij, & c. n. 314. & seq. etiam stante extrauag. ad euitanda, n. 321.

Vnde presentatio facta à patrono excommunicato, etiā occulto, est nulla, & consequenter etiam institutio ad illam facta, quod procedit in presentatione facta à patrono Ecclesiastico, nam facta à patrono laico, etiam publico excommunicato, valet contra aliquos à numero 316.

Potest tamen Episcopus non admittere presentationem factam à patrono laico, quem scit esse excommunicatum, cum ille male faciat presentando, licet non sit denunciatus, & si esset denunciatus, deberet illam repellere alius peccaret; saltem venialiter, & c. numero 319.

Conuincitur sententia Bertachini, quod requiratur excommunicatum esse publicatum, ut non possit eligere, seu presentare, quia non est vera, etiam ad effectum annulationis actus contra Lamber.

An hodie stante d. extrauag. ad euitanda, collatio facta ratione publici officij ab excommunicato non occulto, sed publico, non tamen notorio, aut denunciato, sit valida à n. 322. resoluuntur negativè contra aliquos, nam, licet acta à iudice excommunicato publico, non tamen denunciato, aut notorio, ad instantiam partis sint valida, etiam si pars sciat eum excommunicatum, tamen acta à tali ex officio, non valent, & collatio beneficiorum sit ex officio & c. & ita potest procedere quadam dec. Rota velata, n. 326.

De reg. & materia l. Barbarius remissive, n. 327.

An valeat collatio facta ab Episcopo seu Prelato qui commisit aliquod crimine, ob quod ipso facto, & iure prinatus est Prelatus, puta hæresim à n. 328. resoluuntur valere cum prinatio est occulta, quamdiu enim toleratur, nec prinatio est notoria, rata esse debent ab eo gesta, ex l. Barbarius, quamvis aliqui dicant l. Barbarius, non procedere in hæretico, & c.

Id procedit etiam si Episcopus seu Prelatus esset accusatus de crimine numero 333. non obstante limitatione Bartol. docentis, quod quando sit processus, ex quo ferenda venit sententia declaratoria, gesta post processum inchoatum non valent, secus si esset prinandus per sententiam, & c. quia de ea dubitatur, l. nec videtur tenenda, & respondetur ad l. 1. C. de testam. & l. quæstium 1. ff. qui & a quibus allegatas per Bart. à numero 334.

Procedit etiam, licet Episcopus seu Prelatus esset depositus per sententiam, seu lata contra eum sententia declaratoria, si ab ea appellavit, nam post appellat. non prohibetur fungi officio, & c. n. 338. secus si non appellavit, quamvis sententia solum esset declaratoria criminis, & c. n. 339.

ibi Aufser. Cosmas in pragmat. sanct. tit. de elect. cap. licet. §. censui, verb. promotus, Ripa l. 2. respon. c. 31. Rochus de iure patron. verb. ius, §. 5. Lamber. 3. p. l. 2. q. 117. art. 6. & 7. Selua de benef. 2. p. §. 15. Rebuffus de pacific. pos. à n. 294. & 301. alias 243. & 251. & in praxi, tit. de sim. in resign. n. 26. Botteus de synodo 1. p. n. 39. Corrafius 2. p. cap. 4. num. 8. Duarenus de benef. l. 3. c. 4. Rofiniacus c. 12. à n. 2. & c. 23. P. Gregorius c. 38. n. 2. Coarruuias plures referens l. 3. variar. c. 16. n. 6. Cuchus in institutio. maior. l. 4. tit. 4. à n. 63. Anastasi. Gernonius de indultis Cardinal. necnon quarumcumque, à n. 29. Aceuedo in curia Pisana, l. 1. c. 13. à num. 9. & Suar. 4. tom. de poeniten. disput. 55. sect. 3. num. 19. & alij communiter.

Et ita in t. vna Burg. Canonizat. 28. Ian. 1583, coram Illustris. Lancel. quæ habetur impressa 2. p. diuer. dec. 182 fuit per Rotam resolut. vacationem Ecclesiæ solum durare, vsque ad confirmat. seu prouisio. de Prelato factam, & sic stante d. prouis. & literis expeditis etiam ante captam posses. per Prelatum, non posse Cap. conferre, nec iurisdictionem exercere, vti sede vacante, refert & sequitur Flam. Paris. de resignat. Benef. libro 7. quæstione vigesimatercia à numero 45.

Secunda sententia est negatiua, & contraria, t. quam tenent Archidiaconus in c. eum qui de Prab. in 6. & ibi Lopus, Paul. & Anchar. idem Archid. in d. c. auaritia, & ibi Dom. nu. 4. in princ. & Francus etiam nu. 4. & idem Anchar. in reg. sine possessione l. 6. Imola in d. capite transmissam, & Felinus consilio quadragesimo, nu. 9.

Alij concordant opiniones, t. vt si confirmetis, qui est ordinarius loci, & plenam potestatem iure habet, vt Archiepiscopus quo ad Prouinciam, Episcopus quoad Diocesim, & Papa quoad omnes, tunc ex sola confirmatione habet plenam & liberam administrationem, secus si alij confirmetis, qui non sunt locorum ordinarij, quia tunc superioris puta Diocesani conuientia, & consensus expectatur, & requiritur, quam distinctionem sequitur dicens satis æquam Domin. in d. c. eum qui §. 1. n. 8. & ibi Francus n. 5. Felinus in d. c. neq. Dei, num. 52. limit. & Rebuff. sup. de pacific. n. 306. alias 255.

Alij sic concordant, quod aut installatio spectat ad alium, quam ad confirmatorē, & sit vera 2. opinio Archid. & aliorum, aut ad confirmationem, & sit vera prima opinio Innoc. & aliorum, ita But. in d. cap. ne Dei, quem ibi sequitur Anania n. 4. licet Fel. d. n. 5. limitat. eos citet pro 3. sententia.

Sed reuera quoad hoc nihil t. videtur referre, an confirmet loci ordinarius, an alius, si confirmandi potestatem habet, nec an installatio spectet ad confirmatorem, an ad alium? nec talis distinctio iure probatur, sicut nec 2. sententia Archidiaconi, & aliorum.

Vnde videtur tenenda prima sententia t. communiter recepta, attento iure communi.

Hodie vero ex extrauag. in iunctis de t. elect. in com. muni b. de qua Corrafius, & alij ex citatis non meminerunt Episcopi, & alij Prelati in curia promoti etiam literis expeditis, non possunt conferre, nec administrare ante illarum ostensionem, & presentationem factam Cap. vt patet ex illis verbis, nullique eos absque dictarum literarum ostensione recipiant, aut eis pareant, vel intendant, & ex vers. seq. & ita tenuit Rota t. in d. Burgen. Canonizatus 3. Iun. 1583, coram Do. Bubalo recedens à supradicta decisio. facta

²⁴¹ Vnc pro complemento t. huius capitis de Ordinario collatore, examinanda veniunt aliqua dubia, & primum dubium est, an Episcopus, seu Prelatus electus, & confirmatus, seu institutus, t. vel prouisus à Papa, possit conferre, administrare, & exercere ea, quæ sunt iurisdictionis ante installationem, vel inductionem in possessionem? in quo sunt variae sententiæ, prima est affirmatiua, quod possit, nisi alius t. esset in possessione Prælatuæ, ex c. nostri. ap. transmissam, cap. qualiter, & cap. nihil est de elect. & c. auaritia eodem in 6. quæ iura solum videntur exigere confirmationem ad administrand. ita Innocentius Hostiensis, Ioannes Andreas, Compustellanus Butrius Cardin. & Abbas, in d. c. transmissam, Felin. in cap. ne Dei de simo. n. 2. dec. Capellæ Tolos. 444. seu 443. &

coram D. Lancelloto, ut in sequenti decisione nondum impressa.

Resolutum extrauagantem, iniuncta, de elect. in cōmunib. obfiste D. Nicolao de Paredes, quia licet Reverendissimus Dominus Archiepiscopus Burgen. post provisionem à Papa de Ecclesia Burgen. & post literas de super expeditas acquisivisset attento iure communi iurisdictionem Episcopalem, & potuisset etiam conferre Beneficia, cum sedes Episcopalis non diceretur amplius vacare, ut fuit in hac causa resolutum, tamen attenta dispositione d. extrauagantis, ex quo litera non fuerunt presentata Capitulo, & Canonicis, totum id, quod actum fuit per D. Archiepiscopum ante d. presentationem fuit irritum, & inane, ut disponitur in d. extrauaganti ibi, nullique eos ante d. literarum ostensionem recipiant, & in vers. seq. ibi, quod si forsan contra praelumptum fuerit irritum habetur, & licet reperiantur aliqui Dd. dicentes, quod litera debent esse expedita ad hoc, ut non dicatur Ecclesia vacare, & ut Episcopus possit administrare absque eo, quod de presentatione faciant mentionem, ut ita simpliciter dicitur gloss. in clem. 1. verb. sede vacante, Carthus. in §. duo. numero quinto in fin. Abb. numero 6. versic. Ecclesia Vitali, numero 176. Petrus Ravennas in Compendio iuris canon. in dict. tit. Paulinus de potestate Capituli, praelud. 7. numero 14. Felinus in cap. ne Dei timorem numero tertio, versic. 4. limita de simonia. Selua de Benef. p. 2. quaest. 15. in princ. Abb. cap. qualiter, 1. notab. de elect. quem sequuntur Decius rubrica de constitut. numero 42. Casador. decisio. 8. numero 5. de restitut. spoliat. Put. decis. 277. numero 3. 1. 3. tamen omnes isti, & alij, qui reperiri possunt, non excludunt ostensionem literarum, quia simpliciter loquuntur, imo illam praesupponunt ex quo ad id probant, allegant d. extrauagantem, quae de literarum ostensione expresse disponit, & dictum Doctorum debet intelligi secundum legem, quam allegant, & si aliter ipsi sentirent, dicerent contra d. extrauagantem, cuius verba sunt clara, & ita etiam illam declarat Rebuff. in praxi, tit. de simon. in resignat. numero 31. Decius in rubric. de constitut. elect. numero 42. & ex supradictis in contrarium allegatis se ipsum declarat Vitali in Clem. 1. §. porro, numero 30. de iureiurand. Felin. in cap. 1. de praescrip. num. 3. quod licet loquatur per verb. forte, tamen postea affirmat, hoc dicit in cap. eam te, numero 6. vers. sed caue de rescript. & in rubrica de constitut. numero 12. vers. & adde ubi dicit, quod debent ostendi literae, Abb. in cap. nostri. numero 4. de elect. & in cap. in nostra colum. fin. num. 11. vers. dicit tamen de rescript. ubi expresse dicit, quod provisio debet probari per literas, nec aliter recipi debet, & hoc dicit esse bene notandum, quia multi in hoc errant. Non obstant etiam adducta pro parte d. Nicolai ad probandum notitiam Capituli, de dicta provisione & literis desuper expeditis, & quod sola notitia sufficiat, absque literarum presentatione iuxta consilium 4. Calder. de offic. legati. Felin. in cap. ceterum, numero 16. vers. sed caue de rescript. Rebuff. praxi tit. de forma Vicariatus, numero 210. Conar. pract. cap. 9. num. 7. vers. 2. conclus. quia responderetur, quod dicti Doctores non loquuntur, quando lex requirit presentationem literarum, quia tunc sola notitia non sufficit, ut declarat idem Felin. in dict. cap. ceterum, numero 17. vers. extensio 1. Boerius quaest. 347. numero 16. & 17. & in terminis dict. extrauagantis tradit Rebuff. dict. tit. de simo. in resig. n. 4. ubi hoc comprobatur pluribus rationibus. Praeterea allegata in contrarium non procederent, quando ageretur de praedictio alterius, Felin. in cap. ex

parte Decani numero 22. de rescript. Bart. in l. 1. numero 20. de noui operis nuntiatione Ripa in l. quod te numero 61. si certum petatur, at in presenti tolleretur ius Episcopale, quod habet Capitulum, sede vacante, circa collationem Beneficiorum, propterea, donec sunt illi ostense litera expediri, prout dicitur in d. extrauaganti non prohibetur continuare suam iurisdictionem, & consequens collatio per Cap. facta tenet, & est valida.

Et ultra citatos per Rotam & in ista decisio, addo Felinum dict. consil. 40. numero 9. & 7. & ita consultus respondi anno 1603. in vna Segobien. de qua supra memini cap. primo, numero 139. & ita post haec tradit Gonzalez, gloss. 15. §. 2. à numero 80. referens istam decisionem, & dicens, fuisse postmodum saepius à Rota canonizatum, & ita se consultum respondisse in alio simili casu vnius Canoniciatus Corduben.

Quinimo etiam seculum d. extrauaganti & videtur iuri, & rationi satis conforme, non posse Episcopum ingerere se administrationi, & iurisdictionis exercitio, nisi ostensis, & praesentatis literis suae provisionis Capitulo, de cuius praedictio agitur, & de tollenda ei administratione, & iurisdictione, quam habet Sede vacante, ut dicitur in d. decisione ad fin. ex Felino in c. ex parte Decani de rescript. num. 22. Bart. in l. 1. n. 20. ff. de noui operis nuntiatione Ripa in l. quod te mibi, numero sexagesimo primo. ff. si certum petatur.

Et confirmatur, & nam ante ostensionem, & intimationem literarum non teneretur Capitulum desistere ab administratione, & exercitio iurisdictionis, sed eam posset continuare, & consequenter Episcopus non posset antea iurisdictionem exercere, alias daretur conflictus, & repugnantia iurisdictionum, & confusio magna, ac rixarum & scandalorum occasio.

Nec obstant iura supra allegata, quia illa non excludunt ostensionem, & notificationem literarum faciendam Capitulo, cui aufertur administratio, & ita videtur accipienda praedicta communis sententia.

Praeterea illa communis & sententia limitatur, nisi sit consuetudo, quod Praelatus non administret ante installationem, seu inductionem in possessionem, quia tunc non poterit antea administrare, sed seruanda est consuetudo ad c. in his 11. distinct. cum alijs, ita gloss. in dict. extrauag. iniuncte verb. non praesumant, Abbas in d. c. rransmissam numero tertio, dicens ita communiter velle. Dd. Felinus in d. c. ne Dei, num. 63. limitatione Selua, & Bott supra. Rebuff. de pacificis numero 266. alias 247. Cuchus supra, & Anastasius Germonius qui ait, quod prouisus potest administrare ante apprehensam possessionem, nisi vsu, vel consuetudine receptum sit, ne quis administret, nisi naturalem, & actuale possessionem acceperit, quam consuetudinem ait sibi videri esse in viridi obseruantia, non enim solent ante apprehensionem possessionis quicquam possessori agere, & nouissime Aceuedo sup. nu. 12. qui ait quod, cum Episcopus etiam confirmatus literas confirmationis teneatur mittere Regi, & eius Regio consilio, & antequam ibidem expediantur, non capitur possessio, Canonici suae Ecclesiae nisi literas has videant, & eis notificentur, non permittant administrare, & eis praesentatis, & notificatis, capitur Episcopatus possessio, nunquam vidit, neque audiuit Episcopos etiam confirmatos ante captam possessionem potestatem iurisdictionis exercere, & quod de consuetudine sic teneri videt, & audiuit in Epi-

Episcopatu Placentino, & in aliis, quorum notitiam habet, &c.

Et reuera negari non potest esse hanc consuetudinem, & non solum in Hispania, sed etiam in aliis partibus. nam nunquam Episcopi ante captam possessionem administrant, nec Beneficia conferunt, nec in aliquo se occupant, seu impediunt, sed Capitula, uti sede vacante administrant, & iurisdictionem exercent, donec per Prelatum sit capta possessio Episcopatus, quia presentatis literis, & praestito solito iuramento de seruandis statutis, statim solet eis dari, seu eorum procuratori, & usque ad illud tempus censetur durare Ecclesiae & sedis vacatio istum effectum administrationis, & ad quod videtur respexisse reg. 2. Cancellaria, quae reseruat Beneficia ad dispositionem Episcoporum, & aliorum collatorum pertinentia, quae post illorum obitum, dimissionem, seu amissionem, vel priuationem usque ad promotionem successorum Apostolica auctoritate faciendam, & adeptam ab eis possessionem, vacant, &c. quasi usque ad illud tempus censetur Ecclesiae, seu sedes vacare.

Et ita potest procedere quod ait Rebus. & de deuotione, & 7. quod dicitur sedes vacare, donec Episcopus nouus adeptus fuerit possessionem teste Hostien. in cap. olim 1. de restitutione spoliationum quam refert Felinus dicto consilio quadragesimo num. quarto.

Vnde, cum in d. causa Burgen. Canonicatus & peteretur remissoria ad probandam consuetudinem immemorabilem in Regnis Hispaniarum, quod Episcopi post Expeditas Bullas absque illarum ostensione in Capitulo prouidebant de Canonicatibus, & aliis Beneficiis, fuit denegata, quia non dabatur aliquis sumus, quinimo testes examinati videbantur potius probare contrarium, nempe, quod Episcopi non se intromittunt in administratione Episcopatus, ante praesentationem literarum, & ante captam possessionem, &c. ut in sequenti & decisione facta coram eodem Domino Bualo octauo Iunij 1584.

Domini concluderunt denegandam esse remissoriam D. Nicolao de Paredes, quia ex articulis aliqui non sunt releuantes, & licet aliqui sint releuantes, non tamen datur liquis sumus, ita ut daunda sit remissoria, prout est primus articulus, qui, licet sit releuans in eo, in quo continetur consuetudinem immemorabilem in Regnis Hispaniarum, quod Episcopi post expeditas Bullas absque illarum ostensione in Cap. prouiderunt de Canonicatibus, & aliis beneficiis in suis Cathedralibus, non tamen datur aliquis sumus, quinimo testes examinati videntur potius probare contrarium, nempe, quod Episcopi non se intromittunt in administratione Episcopatus ante praesentationem literarum, & ante captam possessionem, & quod, quando volunt capere possessionem, praesentant literas Apostolicas Capitulo, quod pariter descendit in quarto articulo, in alio vero dum D. Nicolaus articulat, quod in Regnis Hispaniarum promissi ad Episcopatus non possunt capere possessionem, absque mandato serenissimi Regis Catholici eius propria manu subscripto, & quod propter infirmitatem serenissimi Regis de illo tempore Reuerendissimus D. Archiepiscopus non potuit obtinere d. mandatum, licet plures fecerit diligencias, D. dicitur hoc non releuare, quia, quamuis infirmitas serenissimi Regis posset impedire ademptionem possessionis Archiepiscopus non tamen impediabat, quominus D. Archiepiscopus praesentaret literas Apostol. Cap. saltem illas decretas Cap. non ad effectum capiendi possessionem, sed tamen

men notificandi Capitulo, quod literae erant expeditae, quod non stabat per ipsum quominus adipisceretur possessionem Archiepiscopus, nec dicatur, quod non erat sibi permixta ostendere literas absque beneplacitu Principis, quia, quemadmodum potuit Dominus Archiepiscopus deputare Vicarium ante ademptionem possessionis, prout deputauit, ita etiam censendum est potuisse exhibere literas Cap. ad effectum supradictum. Secundo mouebantur, quia cum ex dispositione extrauag. iniunctae de elect. Episcopi prohibeantur ad eorum Ecclesias accedere, & bonorum administrationem accipere, nisi literis expeditis, & illis exhibitis, hac conditio tunc dicitur haberi pro completa, quando impedimentum veni- rei ex facto tertij directo impediens, secus vero, quando existentia conditionis impediatur per tertium hoc non agentem directo, sed per quandam consequentiam, ut in causa, de qua agitur, ubi infirmitas Regis non tendit directo, & principaliter ad impediendam praesentationem literarum, sed potius indirecto, & per quandam consequentiam, ut bene declarat Bart. in l. in testam. colla. 2. ver. Domini habetis de conditio & demonstratio. quem sequitur Bald. in l. 1. num. 4. Alexan. n. 4. ver. ficulo limita tamen las. sub num. 9. & Decius n. 11. C. de institutione & substit. Socinus in l. iure civili, numero 1. ver. 2. limita. de conditio. & demonstratio. & in d. l. in testamento, sub num. 12. neque applicatur dicti glossae in d. extrauag. iniunctae, in verb. non praesumat, ubi vult, & quod propter impedimentum obitus Papae Episcopus potest capere possessionem absque expeditione literarum, tum quia in presenti literae erant expeditae, & ex impedimento mandati Regis ob eius infirmitatem non inferitur, quominus posset d. Archiepiscopus dictas literas exhibere Capitulo, quia impedimentum aderat in ademptione possessionis, non in ostensione literarum, ut supradictum est, sum etiam, quia in casu glossae datur facultas Episcopo capiendi possessionem, etiam literis non expeditis propter impedimentum in expeditis literarum, sed si post literas expeditas propter aliud impedimentum Episcopus non adipisceretur possessionem, nihil dicitur in illa glossa, & in presenti seruanda est distinctio Bart. de qua sup.

Vnde stante d. consuetudine, & quae est satis rationabilis, non videtur posse administrare, nec conferre promotum, etiam si sit Cardinalis ante adeptam possessionem, quicquid sit de illo, an Cardinales ligentur dispositione d. extrauag. iniunctae, de quo Bel- len. & de charitatis subsidio, qu. 66. Gomez in pro- cepto regularum, q. 4. n. 9. vers. tertius casus, & decis. Rotae in vna Toletana Parochialis de Alcaudete 30. Iulij 1595. supra adducta c. 1. n. 252. ubi vide. Et circa d. extrauagantem & iniunctam videndus est Nauarrus in ca. accepta de restitut. spoliat. opposit. 8. solutione ex num. 12.

Secundum dubium est, & an Episcopus, cui datus est coadiutor, possit Beneficia conferre &c. in quo dicendum est, quod Episcopus, cui ob senectutem, aut aegritudinem datus est coadiutor, confert Beneficia, & non coadiutor, ita Oldradus cons. 44 & post alios Domin. n. 4. & Francus 3. in cap. 1. §. fin. de clerico agrotante in 6. Paulinus de potestate Capituli sede vacante, 2. p. q. 1. numero 8. Cosmas in pragmatica sanctione, tit. de collatio, §. cui rei, verb. iurisdictio Selua de Beneficiis 2. par. questione 4. Rebuffus de nominatio, questione octaua n. 44. & sequentibus alias n. 26. Cor- rasi 2. p. c. 4. n. 9. Guerrero in speculo c. 9. & P. Gre- gorius de Benef. c. 39. m. 20. argu. ca. fin. de officio Vica- rii in sexto.

Quamuis secus sit & in visitatore, seu administra-

Mm

tore Ecclesiæ vacantis dato à Papa vt in *ca. is cui de electione in 6. & capite fin. s. fin. de supplenda negligentia Prælatorum eodem libro Dominicus & Francus supra.*

267 Et in vna Legionen. 17. Oct. 1548. fuit resolutum, quod coadiutor ratione ætatis non possit vnire, nec dismembrare, nec conferre Beneficia, vt per Mandosium in *regula undecima Cancel. questione quinta num. 8.*

268 Et prædictam ait crebriorem opinionem ¶ Duenus de Beneficio libro tertio capite quinto, quamuis dicat, quod etiam si coadiutor datur ob senectutem, non videt cur Beneficiorum collatio generali concessione non veniat, æquum tamen esse, quod à principio taliter detur, vt Episcopo libera facultas conferendi relinquatur.

269 Et quamuis Thomas ¶ Campeg. in tract. de coadiutore Episc. nu. 10. dicens, æquior sententiam videri cum Alexandrino in cap. 11. 7. questione prima teneat, quod coadiutor datus sano, vel dementi poterit Beneficia conferre, ne contingat Beneficia diutius vacare: & videtur tenere Gonzalez glos. 5. §. 9. n. 4. & gl. 23. n. 12.

270 Quod tamen solum ¶ procedit in coadiutore dato dementi, seu mente capto, qui potest conferre, vt dicunt authores citati, & Flaminus Parisius de resignat. Benef. libro septimo questione 20. a num. 25 Quintana duennas libro primo Eccles. capite quinto nu. quinquies.

271 Aiunt vero Francus ¶ Cosmas, Rebuffus & reliqui citati cum Ioanne Andrea & Imola in capite fin. de clerico agrotante Lapo & Ancharrano in d. cap. primo eodem in 6. quod si coadiutor datus est quoad specialia, Prælati sanæ mentis confert Beneficia de consensu coadiutoris, & Flaminus Parisius d. questione 2. numero vigesimo tertio ait, quod coadiutor tunc poterit conferre de consensu ipsius Episcopi.

272 Contrarium tamen, nempe quod Episcopus tunc libere ¶ conferat, & non teneatur requirere consensum, vel consilium coadiutoris, videtur tenere Oldradus d. conf. 4. 4. & cum eo Domin. & Corral. & Guer. sup. quod verius existimo. non enim ex hoc, quod Episcopo ¶ sanæ mentis detur coadiutor ob infirmitatem, vel senectutem, interdicitur ei libera administrandi facultas, nisi ibi datur propter certam causam vt timorem dilapidationis, nam tunc exercitium illius causæ, propter quam datus est coadiutor, non erit sine consilio, & assensu coadiutoris, vt in *ca. venerab. de offic. deleg. Old. sup. n. 2.*

274 Et ita tenet Nau. conf. 3. de clerico agrot. n. 4. vbi docet non posse coadiutorem Episcopi; seu Archiepiscopi conferre Beneficia potente, & volente conferre illa Episc. seu Arch. & nolente, vt conferat coadiutor, quoniam Papa solum dat ei potestatem exercendi iura spiritalia, & temporalia quæ iure vel cōsuet. pertinent ad coadiutotem offic. & iure non pertinent ad coadiut. offic. ea, quæ principalis recte potest, & vult agere per se, & non vult vt coadiut. conf. neq; auxilio, argu. c. Pontifices, & c. petisti, & fere omnium aliorum 7. q. 1. & hanc esse mentem constituentis coadiutorem, & iure diuino naturali debere esse talem iuxta reg. id quod nostrum est sine facto, & consensu nostro tacito, vel expresso auferri non debet de reg. iur. l. 6. imo in ff. cum suis concordant. hæc Nau. qui tamen videtur

275 sentire ¶ posse istum coadiutorem conferre Beneficia non prohibente, seu contradicente coadiuto, sed hoc est contra supradicta.

Tertium dubium est, ¶ an valeant collatio Beneficiorum facta per Episcopum, seu Prælatum putatum, qui se gerit pro Prælo sed ex aliquo defectu non est verus Prælati, &c.

In quo conclusio est, ¶ quod valet collatio per eum facta ratione publici officij, sicut & alia gesta per eum ex l. Barbarus. ff. de offic. prator. cui consonat l. 2. C. de sentent. & interlocut. c. infamis 3. q. 7. l. 4. tit. 4. p. 3. & l. 8. tit. 9. lib. 3. recopilationis; Rota d. c. 14. de iure patron. in antiquis Lapis allegatione 89. numer. 8. 11. & 12. vbi Mandos. Abb. in c. nihil. de electione n. 12. Selua de Benef. 2. p. questione 12. num. 2. Mascari. de probat. conclus. 649. n. 23. & alij.

Quæ conclusio limitatur primo, vt non procedat vbi aliquis ¶ est intrusus in Dignitate seu Beneficio reseruato, ratione cuius competit ius conferendi, nam tunc, licet conferat ratione publici officij Dignitatis non valebit collatio propter decretum irritans in reservatione positum, quod inficit titulum, & possessionem, ac afficit totum Beneficium, & quod sequitur ex eo, ita Rota d. c. 20. de Prob. in antiquo, & 4. eodem tit. in antiquior. Aeneas de Falcon. de reservatione. 4. q. effectus 26. Simoneta eodem tract. q. 44. & ibi Paulus Granutius, & conducunt dicta infra c. sequent. a n. 20.

Quamuis contra teneat ¶ Egid. dec. 66. cuius decisio posset procedere in aliis iurisdictionalibus ex æquitate d. l. Barbarus. non autem in collatione Beneficiorum, quæ est quedam donatio, *ca. fin. de offic. Vicarij in sexto cum aliis.* & computatur particulariter inter fructus, vt supradictum est capite primo numero 705.

Pro quo facit, ¶ quod ex Calder. & Anton. in c. adprobandum de re iudic. adducit Gambardus de offic. Legati, lib. 1. Rubrica qualiter Legatus se gerere debeat, cum Prouinciam est ingressus a n. 16. quod communis error non prodest in his, quæ sunt gratiæ, & precipue vbi adest decretum irritans, quod ligat etiam ignorantes.

Secundo limitatur, ¶ quod ad hoc, vt valeat collatio, & alia gesta per eum, qui se gerit pro Prælo, seu est in possessione, & communi existimatione alicuius officij, non sufficit communis error cum possessione, sed simul etiam requiritur autoritas Superioris, & titulus ab eo collatus, quamuis inualidus ex aliquo vicio latenti, seu defectu occulto, vt probatur ex d. l. Barbarus, cum concordant. adductis, ita Innocentius in d. c. nihil. n. 1. & 4. & ibi Imola 7. Abb. n. 11. & 12. & alij ibidem Bart. in l. actuarios C. de numerar. & actuariis. l. 12. idem, seu Bald. in repet. d. l. Barbarus. n. 4. 5. 7. & 8. Bald. ibi in l. c. 1. n. 29. & in 2. n. 13. 14. & 18. Angel. n. 2. las. 22. & n. 48. & n. 66. & Orosius n. 13. & 28. Alex. conf. 138. l. 1. Corsetus in singular. vers. error communis, & ibi addit Bart. Socinus reg. 282. falten. 1. Selua supra Antonius Gabriel. de probat. conclus. 8. n. 20. Mascardus d. conclus. 649. n. 91. & 101. Baccia de decima tutori præstanda. capite 12. numero tertio & 9. Ioannes Gutierrez de tutelis 3. p. c. Aceuedo. in d. libro octauo recopilationis Vgolin. de censur. tabu. 1. capite 2. §. 22. & tab. 2. cap. 13. §. 4. Nauarrus in c. placuit. de Penitent. dist. 6. nu. 177. & 178 & in manu capite nono num. 11. alias 8. Angelus in sum. verb. confessio. 4. num. 12. & ver. b. pœna quasi 3. Rosella confessio. 3. numero 41. Tabiena absolutio. 1. num. vlt. Silues. Confessor. 1. q. 19. Armilla verb. Absolutio, numero trigesimo primo Caietan. in sum. verb. absolutiois impedimenta, §. absolutio nonnullis circumstantiis impeditur, & verb. confessionis iterato. §. confessio sacramentalis, quare ex parte

ex parte confessoris iteranda. Ioannes Medina c. de confessione. 9. 22. de confessione confessoris excommunicato scienter facta, Palatio in 4. distinctione 17. disputatione octava. Aragon. 2. 2. quæstio. 60. articulo 6. Ludouicus Lopez instruct. confessoria. 1. tom. c. 38. vers. iteranda est confessio, Enriquez in sum. l. 6. c. 6. §. 2. in glof. litera E, & caput 7. §. 2. c. 3. §. quarto & libro 13. capite 7. §. 6. Vega in summa 1. parte capite 36. casu 44. P. Le defina in summa 1. parte de poenitentia capite 13. 3. dubio Agor. in institutio. moralibus l. 5. capite 8. §. 2. Thom. Sanchez, qui plures alios refert de matrim. l. 3. disputatione 22. quæst. 5. nu. 49. & nouissime Suarez quinto tomo de censuris disputatione secunda sectione quarta numero secundo, & disputatione decimatercia sectione 1. n. 31.

282 Quamuis Bartholus in lectura d. legis Barbarius, & alij multi, quos referunt Tiracellus post leges conuinciales glof. 8. n. 53. & Thomas Sanchez ibi n. 48. teneant sufficere communem errorem cum possessione officij, & nouissime Morla, in empirio iuris titu. 11. quæ. 2.

283 Nec obstat l. prima C. de testament. quia loquitur in actu testis, qui de sui natura non desiderat auctoritatem superioris Bart. in d. rep. l. Barbarius sub n. 5. & las. ibi n. 51.

284 Et requiritur titulus non à quocunque Superiore collatus, & sed à legitimo Superiore habente alias potestatem illum conferendi, ita Bald. in d. l. Barbarius. l. lect. num. 29. & ibi las. n. 48. Bertrandus conf. 128. vol. 1. Ant. Gabr. d. concl. 8. n. 20. & ult. Mascard. supra n. 86. 92. & 95. Aceuedo d. libro octauo sub nu. 17. verbi. fuisse orogato, Iacobus Sbrotius de Vicario Episcopi l. 3. q. 24. & Thom. Sanchez, qui alios refert sup. n. 50. & seq.

285 Et fuit resolutum in causa Abulen. Parochialis 5. Iun. milles. quingentes. nonages. quinto coram D. Orano. vt in sequenti decisione. Ecclesia Abulen. Pastoralis solatio destituta, Capitulum pretendebat competere sibi prouidendi de Beneficiis ad collationem Episcopi pertinentibus, & cum par obitu Fabiani Vaz quæ Parochialis Ecclesia de la Calçada vacasset, deputauit Vicarium, qui illam Nicolao Garcia consulit, verum, quia ex potestatis defectu fuit prouiso declarata nulla, Nicolaus producit aliquos collationibus premisso modo factis, allegauit legem Barbarius. ff. de officio pretoris, & obtinuit dubitari, an eius dispositio intraret, Dominus vero unanimiter negatiue responderunt, quia licet lex Barbarius. habeat locum in spiritualibus versantibus circa iurisdictionem Abbatis. in capite secundo de presbytero non baptizato. additio ad Corsetum in singular. versic. error communis. cum relatis per Gabr. conclus. 8. num. 36. de probatio. & collatio sit iurisdictionis Abb. in cap. cum olim, num. 6. de maior. & obediens. Lopus allegat. 89. num. 12. Rota decis. 14. de iure Patron. in antiq. Crescen. decis. 178. alias 16. de probatio. tamen secus est, quando inhabilitas est in potestate creatis, ita quod ab illo non possit remoueri. unde cum Capitulum sede vacante capit. 1. §. si vero eodem titu. lib. 6. Gemin. in c. 1. sub num. 4. de maiortate. & obediens, lib. 6. sequitur, quod nec potest deputare Vicarium, qui occurrente illorum variatione de eis disponeret, nam lex Barbarius. ultra communem reputationem errorem, & quasi possessionem, requirit auctoritatem Superioris, atque ita facultatem Capituli deputantis Vicarium ad effectum, ut possit ipsum habilitare, ad collationes faciendum, alias actus per eum facti ne dum corrumpunt ex defectu ipsius, sed quam maxime causant

efficientis, Bald. in l. 2. numero nono C. de sententis, nihilque communis opinio, error, & quasi possessio operatur. Dd. in l. B. barbarius, & ibi Iason num. 49. Alex. conf. 138. num. 7. lib. 1. in terminis Vicary Paris. conf. 136. num. 7. lib. 4. Ferr. eius conf. 8. numero 3. conf. 9. per totum, & conf. 69. numero 13. Bertranda. 12. libro 1. sed tanto minus ex quo deficit necdum titulus etiam putariunt, ad cuius acquisitionem requiritur antiquitas temporis, Aymon. de antiquitat. tempor. part. 3. num. 12. sed etiam error fuit valde supinus, cum, vt ostensum fuit, habeat resistentiam iuris communis Gabr. d. conclusion. 8. num. 31. per quam fuit Capitulum in mala fide. Rota. decis. 7. de iure patron. in nobis Caldericus conf. 13. eodem tit. ex qua non datur acquisitio, quasi possessionis, Abbas in cap. nihil. num. 11. de elect. Alex. conf. 75. num. 44. libro 4. Aymon. conf. 134. num. 15. & 16.

Nec hic quicquam facit bona fides habentis titulum à non legitimo Superiore, quia non agitur de acquisitione fructuum, quidquid velit Pacian. de probat. lib. 2. c. 31. an. 81.

Vnde inferitur, quod quando est vitium, seu defectus non in materia, id est, in persona electi, seu prouisi, sed in forma eo, quod forma præscripta non sit seruata in electione, seu prouisione, communis error nihil operatur, nec valent gesta per illum, quia est defectus in fundamento, & radice, & deficiente forma, quæ dat esse rei, deficit titulus, ita Bart. in d. l. a. eluorios. n. 3. per text. ibi Albert. in d. l. Barbarius nu. 12 & ibi las. num. 51. Corsetus supra. Anton. Gabr. num. 45. Mascard. n. 50. 85. & 94. & Thom. Sanchez d. quæst. 5. n. 53. qui cum Ioann. And. in d. cap. nihil. nu. 28. vbi Innoc. nu. 4. & Ancharan. ad fin. quæst. 4. id intelligit, nisi electioni, in qua est vitium formæ, accedat legitimi Superioris confirmatio, ea enim titulum coloratum confert, dum electionis vitium communiter latet.

Nec huic illationi contradicit, & quod cum Baldo in d. l. 2. c. de sententis interlocut. ad fin. & in l. ad testum. §. 1. ff. de testament. & Alexand. d. conf. 138. n. 7. dicunt Iason num. 22. Anton. Gabriel. 14. & Mascardus 55. vbi supra, quod communis error faciat ius non solum quando vitium est in persona, sed etiam in solemnitate, vel in causa materiali, quia loquuntur de vitio in solemnitate in terminis d. l. leg. 1. c. de testam. nempe in testibus adhibitis in testamento, qui reputantur idonei, & vt apparet ex ipso Baldo, & Iafone, & c.

Nec etiam huic illationi obest & quod ait Morla. titulo 2. quæstione 26. n. 17. quod in d. l. leg. Barbarius. fuit etiam defectus formæ iuxta doctrinam receptam Baldi in l. 1. 7. oppositione C. qui admittit, qui docet, quod omnes qualitates, quæ requiruntur in persona ad aliquem actum, requiruntur pro forma iuxta l. si quæ annus de testament. l. si quis mihi bona. §. in su. ff. de acquirend. hered. vnde, cum in Barbario Philippo detur in d. l. l. Barbarius. inhabilitas personæ, fuit consequens defectus formæ, cum nulla ratio differentie reddi possit, ex quo tenet contra dictam sententiam, & intellectum d. l. leg. actuarios, respondetur enim in d. l. Barbarius. esse defectum formæ late sumptæ, non proprie, vt agitur in proposito.

Sed nihilominus ista & illatio patitur difficultatem, primo, nam durum videtur, quod non valeant gesta ab eo, verbi gratia, qui est in possessione Parochialis auctoritate Superioris, & pro parochio communiter reputatur, in cuius tamen prouisione non fuit recte seruata forma Concilij, & constitutionis

Pij, vt ſæpiſſime accidit, & accidere poteſt, quamuis quoad ipſum prouiſum non præbeat titulum etiam coloratum, vt in dicta conſtitutione.

291 Secundo, quia ¶ non attinet ad ſubditos, ſcire an ſit ſeruata forma, vel non ſimo debent in dubio præſumere pro Superiori, vnde militat in hoc caſu eadem ratio æquitatis, ac quando eſt defectus in perſona.

292 Tercio, quia inde ſequeretur, ¶ quod geſta per prouiſum à Papa per ſurreptionem, quæ reducitur ad defectum formæ, non valerent, & quod geſta per eum, qui ſimoniace obtinuit Beneficium, in quo eſt quaſi defectus formæ, etiam non valerent, quo tamen caſu contrarium dicit Innoc. in dict. capit. nihil nu. 4. Enriquez d. lib. 13. cap. 7. §. 6. in gloſſ. littera B. & Suarez 4. tom. de Pœnitent. diſputat. 26. ſeſſione 6. numero 7.

293 Vnde probabile videtur ¶ valere geſta per eum qui habet titulum à Superiori, licet nullum ex defectu formæ, ſufficereque authoritatem Superioris qualem ſcum errore communi, & quaſi poſſeſſione, vt videtur tenere Bald. in Margarita verb. Episcopus ſecundo, vbi ait, quod Episcopus, licet non ſit Canonice conſummatuſ, tamen valent geſta ab eo, & ſufficit hoc ſolum, quod ſit conſummatuſ, nec exigitur, quod Canonice propter communem vtilitatem, & communem errorem, vt dict. l. Barbarius, &c. & poſt Bertachinum de Episcopo 3. parte 2. principalis 3. libro 18. quaſtione. Lambert. de iure patron. 3. parte 2. libro quaſtione 2. artic. 13. num. 4. qui ait, quod ſi confirmatio, ſeu inſtitutio eſſet facta ex errore ex perſona confirmantis, vel inſtituentis, vel aliter non ſit facta Canonice, eſt diſtinguendum, quod aut eſt error communis pro confirmatione, ſeu inſtitutione, & valebit, aut non eſt error communis, & non valebit.

294 Quamuis Lambertus in præſenti ¶ videtur dicere, quod ipſa confirmatio, ſeu inſtitutio facta non Canonice, & ſic non ſeruata etiam debita forma, valeat ſtante errore communi, quod non videtur verum.

295 Nec obſtat d. l. actuarioſ, ¶ quia, vt inquit Bartol. in dict. leg. Barbarius in lectura. num. 6. loquitur de certis exactoribus ſeu receptoribus pecuniæ publicæ, qui ſine licentia Principis hoc non poſſent, & lex Barbarius, non habet locum, niſi in iurisdictionalibus, Baeza numero 9. & Ioannes Gutierrez ſupra.

296 Præterea illa verba, ¶ vt conſueuerat non denotant ſolemnitatem ſeruandam in ordinatione actuarioſ, quicquid ibi velit Bart. ſed eſſe conſuetudinem antiquam illos ordinari à Principe, alias illa lex daret formam principi, cum tamen par in parem non habeat Imperium.

297 Vnde non loquitur de defectu ¶ formæ, ſed potius de defectu tituli ſicut etiam lex in viſ. Cod. de diuerſis officiis, libro 12. omiſſa explicatione Morlæ, dict. tit. 2. quaſtione. 26. numero 17. & dict. tit. 11. quaſtione. 2. num. 3.

298 Declaratur autem iſta limitatio, ¶ vt non procedat quando per decennium quis ſe gerit pro habili, ſeu pro tali, nam tunc non requiritur alius titulus, Salicetus in dict. l. Barbarius, Anton. Gabr. ſupra numero 8. licet contradicat Pacianus ſupra numero 38.

299 Et ratio eſt, ¶ nam ex poſſeſſione decennali præſumitur titulus Bald. in l. 1. num. 14. Cod. de fideicom. Felin. in cap. 1. num. 18. de ſide inſtrument. Caſſad. decif.

2. de cauſa poſſeſſ. Sarnen. in regula de triennali. quaſtione vigefima ſexta. Caputaquen. decifione 353. parte 2. & 314. parte 3. numer. 3. Antonius Gabriel num. 21. geſtimotercio & vigefimo quarto. & Maſcardus num. 48. ſupra. & Rota in vna Salamantina Parochialis, ſiue Beneficij 15. Nouembris 1593. coram Domino Orano, in qua fuit reſolutum, ¶ quod Poſſeſſio decennalis 306 Beneficij ſuffragatur pro iuu. colorato, ſuncta vero triennalis ſubſequentes producit effectum regule de triennali caſſad. decif. 8. ſuper regulis. Sarnen. d. quaſtione. 26. &c. & quod ita gratia, ſi neutri, verificari non poteſt quoad non ius illius poſſeſſoris, &c.

Quam tamen declarationem intellige, quando non conſtat de contrario, ¶ nempe de defectu tituli Ca. 307 putaquen. d. decif. 314. num. 2. nec ius reſtitit, nam tunc ex decennali poſſeſſione non præſumitur titulus etiam coloratus, Caputaquen. d. decifione. 353. num. 2. ¶ & 310. parte 3. puteus decifione 371. lib. 1. Guido. 308 bonus decifione 3. Probus ad Monachum in cap. ſi à ſede de Præbenda 16. num. 2. quicquid dicat Francus in capitulo ad decimas de reſtitutione ſpoliat. in 6. numero octauo verſ. 4. limina, & cum eo Rota decifione 28. 5. limitatione, & decifione 534. numero 7. parte 1. diuerſorum.

Et lex Barbarius non habet locum, ¶ quando ius 309 reſtitit, Mohed. dec. 5. de appellat. n. 3. ad fin. Rota dec. 1131. lib. 3. part. 3. diuerſorum, & in illa Abulenſ. ſupra adducta num. 185.

Et procedit in errore ¶ circa factum ſecus in errore circa ius, vt cum Federicum conſ. 112. & Franc. Niconitio in rep. Rubrica. ff. de noui operis munitat. nu. 224. docet Maſcardus ſupra numero 100. & ita Caietanus, & alij ſupra loquuntur expreſſe de errore facti.

Vnde conuinci videtur, ¶ quod aliqui dicunt, 306 quod quando eſt opinio probabilis, quod quis eſt legitimus miniſter, & habet iurisdictionem, licet illa in re non ſit vera, valent geſta per illum ex d. leg. Barbarius, quia probabilis opinio ſufficit, ad communem errorem, & exiſtimationem, titulumque præſumptum, Enriquez in ſum. lib. 5. cap. 14. §. 3. & 4. Suarez vbi proxime, & Thom. Sanchez diſput. 20. nu. 4. & diſt. diſputation. 22. niſi conuinci in quam videtur.

Nam in præſenti non eſt ¶ error in circa factum 306 ſed circa ius, & quamuis error iuris dubij æquiparetur errori facti, vt infra. c. ſeq. nu. 88. tamen iſte non eſt error communis populi, vt requiritur per legem Barbarius, ſed error ſapientum, & deficit etiam authoritate Superioris.

Niſi dicas, ¶ quod dubium ſeruit de titulo, & et. 307 iam bona fide, puteus decif. 15. lib. 3. Caſar de Graſſis decif. 10. numer. 7. & ad communem errorem binus actus ſufficit, Anton. Gabriel. ſupra num. 2. Et fuit dictum in Cremonen. penſionis de anno 1582. quæ habetur 1. part. diuerſorum decif. 713. & contra illud dictum tenet Nunno 3. parte quaſtione 60. art. 8. circa fin.

Secundo declaratur dicta ¶ limitatio, vt ſufficiat 308 titulus coloratus, qui ſufficeret ad effectum reſtitutionis in ſpolio Beneficij, & ſic geſta per prouiſum ab inferiori, cui ius commune reſtitit, qui tamen erat in quaſi poſſeſſione conferendi, valebunt, cum illa quaſi poſſeſſio etiam ſemiplene probata ſufficiat pro colore tituli in ſpolio, Mohedan. decif. 9. de reſtitutione ſpoliatorum. alias 136. Rota decif. 1134. lib. 3. par. 3. diuerſorum. Pontanus de ſpolio. libro 2. numero 146.

Et

Et si militer etiam valerent gesta per prouisum à Vicario, quando collatio est adminiculata cum aliquali probatione potestatis Vicarij, nam tunc tribuitur titulum coloratum. Agid. dec. 15. Castad. 8. num. 5. de restitut. spoliat. Caputaquen. 136. part. 1. & 311. part. 2. & Mohed. 3. de officio. Vicarij in fin. Sarnen. de triennali. questione vigesima septima tertio casu. & Pontanus supra.

309 Tertio limitatur dict. conclusio, & vt non valeat collatio, nec alia gesta in fauorem scientium impedimentum. Alberic. in dict. leg. Barbarius. num. 22. & ibi Iafon. num. 65. in fin. Roman. singul. 750. & Corietus supra. Milis in reperi. verb. error communis. Socinus supra. Iulien. vltima. Felinus in capitulo Rodulphus. numero quadragesimo de rescriptis. Tiraquellus supra numero 156. Gregorius Lopez dict. leg. 4. part. 2. glossa vltima. Anton. Gabriel. num. 30. & Mascardus a num. 36. vbi supra. Flamin. Paris. de significatione Benef. lib. 7. g. 24. num. 48. Vgolin. d. cap. 11. §. 2. num. 2. & Agor supra.

310 Quamuis Thom. & Sanchez dict. diffinitione 22. quest. 4. teneat merito iure valere, esse tamen retractanda in odium illorum, cum Antonio de Butrio in d. cap. ad probandum de re iudicata num. 7. de cimo. & ibi Abbas numer. 15. & 16. Imola. 6. Felin. 8. Alexand. de Neuo. 27. Socino reg. 210. Iulien. 1. Bertach. in reperi. verb. collatio sub nu. 70. vers. collatio Beneficij, & alius.

311 Quam tamen limitationem & intelligo, quando scienti potest imputari culpa in adeundo illum iudicem, seu Prælatum, quem scit non esse vere talem, scilicet, quando non est quod imputetur illi, quia forte alias non posset commode consequi iustitiam vel id ad quod petendum ius habet, cum tunc cesset odium illius, &c. Thomas Sanchez dict. quest. 4. num. 45. in fin. & facit quod de tyrannorum legibus, & iudicio tradunt Victoria in relectione de potestate ciuili. numero 23. Mangon. 22. questione 60. articulo 16. vltimo dub. & ibi Salon. prima controuersia, & Bannes dub. 2.

312 Nec procedit hodie ista limitatio, quando & impedimentum est excommunicationis non denunciata, seu notoria, attenta extraneagant. ad eundem. vt dicitur infra.

313 Quarto limitatur, & vt non procedat in collatione, seu electione, & alijs, quæ geruntur iure priuato, seu ratione priuati officij, vt collatio, seu electio spectans ad Capitulum, quæ licet ad ipsum Capitulum pertineat ratione publici officij, tamen ad singulares Canonicos pertinet ratione Canonicatus, & officij priuati, & sic facta ab excommunicato etiam occulto non valet, ita Innocent. in cap. cum dilectus de consuetudine, & in cap. consultationibus. de iure patron. & ibi Abb. nu. 6. & 7. & in cap. veritatis de dolo & contumacia. numer. 47. Felin. in d. c. Rodulphus circa fin. Domin. in cap. 1. num. 16. de rescriptis in 6. Agid. de iur. 66. Selua. 3. part. quest. 4. vers. 4. pro ista nu. 21. Rebuff. in concord. titulo de excommunicatis non vitand. vers. collatio etiam, & sequentibus. & in cap. postulas de clerico excommunicato. n. 90. p. de Baylio in directorio electionum. cap. 9. 1. parte numer. 4. Couarruias in cap. alma mater. 1. parte. §. 7. num. 9. Anton. Gabr. numer. 26. & Mascard. 45. vbi supra. Sarrus de censuris lib. 1. cap. 5. nu. 35. & plures relati per Thom. Sanchez. d. diffinitione 22. num. 26. Eman. Rodrig. tom. cap. 104. num. 2.

314 Circa quod vide & Innoc. in cap. illa de electione. & Abb. ibi & in cap. fin. de procurator. & in c. cum super,

de officio delegati num. 11. Rebuff. d. tit. de excomm. non vitand. versiculo vno si inter omnes. p. de Baylio dict. c. 9. Cuchum in institutione maior. lib. 4. titulo 1. a num. 117. Vgolinum dict. tab. 2. cap. 11 §. 1. & 2. & nouissime Suarez, qui recte d. §. 2. romo. de censuris diffinitione 14. sect. 2.

Vnde etiam presentatio facta à patrono excommunicato & etiam occulto, est nulla, quidquid dicat Doctor Frechill. de excommunic. §. artic. 2. part. nu. 6. & consequenter, etiam quicquid dicat Suarez dict. disput. 14. sect. 2. n. 31. institutio ad illam facta Couarr. d. §. 7. num. 9.

Quod tamen accipiendum est in presentatione facta à patrono Ecclesiastico, & nam facta à patrono laico etiam publico excommunicato valet, Rota de c. 1. de institutio. in antiquis. & 2. de iure patron. in antiquis & antiquioribus. Rochus de iure patronat. verb. competens quest. 8. nu. 22. Rebuffus d. titulo de excommunic. non vitand. vers. excommunicatus etiam, & in d. cap. postulas. numero 104. vbi dicit communem, Gomezus de expectantibus. nu. 60. qui ait se presente tenuit. Rotam in vna Camoren. de anno 1533. Vgolinus dicens communem dict. cap. 11. §. 2. num. 13. Zerola in praxi Episcopali prima parte verbo Beneficia. §. quinto, tertio dubio, & verbo excommunicatio causa formalis 8. dubio. & Sarrus libro secundo, cap. 6. numero 8.

Quamuis contra teneat & Lambert. 1. part. 2. libro 317. questione 2. artic. 2. & 3. parte 2. libro questione 3. artic. 4. Couarruias dict. num. 9. & Frechilla supra numero 7. & etiam Selua num. 19. cuius ratio, quod presentatus incurrit excommunicationem, communicando cum patrono excommunicato tollitur, nam non est necessaria talis communicatio in presentatione, & præterea potest absolui ante institutionem, nec ex communicatione cum illo incurreret excommunicationem, nisi ille esset excommunicatus denunciatus, seu notorius clerici percussor, &c.

Verum est tamen & posse Episcopum non admittere presentationem factam à patrono laico, quem scit esse excommunicatum, cum ille male faciat presentando, licet non sit denunciatus, & si esset denunciatus deberet illum repellere, alias peccaret saltem venialiter, propter communicationem cum illo, & consequenter si alias legitime non presentaret infra tempus datum ad presentandum daretur deuolutio, vt recte ait Suarez d. sect. 2. num. 28. illa tamen semel admissa siue scienter, siue ignoranter teneatur presentatum instituere, cum presentatio patroni laici excommunicati sit valida, vt diximus, & sic ex ea sit ius quæsitum presentato. & Vnde etiam conuincitur, quod Bertachinus de Episcopo 1. lib. 3. part. quest. 32. cum Baldo in margarita verb. excommunicatus occultus, dicit, requiri excommunicatum esse publicatum, ad hoc vt non possit eligere, seu presentare. cuius dictum Lambert. d. art. 2. num. 8. male etiam ait procedere, vt requiratur publicatio ad effectum annulationis actus, sed si contra presentantem, seu eligentem excommunicatum, per aliquem opponeretur, & probaretur illum esse excommunicatum, repelleretur ab ipsa presentatione, seu electione, per text. in capitulo p. de exceptione in 6. & in capitulo intelleximus de iudiciis.

Et procedit d. limitatio etiam stante d. extraneag. ad eundem de excomm. non vitand. & vt explicat Couarr. supra quamuis contra teneant Vgolin. dict.

§.2.num.12. & 13. & Suarez d. disput. 14. sect. 2. numer. 18. & 30.

322 Sed in præfenti se offert difficultas, an hodie stante ista extrauagante, collatio facta ratione t publici officij ab excommunicato non occuto, sed publico non tamen notorio, aut denunciato, vt in d. extrauag. sit valida.

In qua difficultate Vgolinus d. c. 11. §. 1. num. 2. & §. 2. num. 2. tener esse validam t & Sairus d. cap. 6. num. 3. & Suarez d. disput. 14. sect. 2. num. 3. quod etiam videtur tenere Gomezius d. n. 60. & Couar. d. n. 9. & Eman. Rodr. s.

324 Mihi tamen verius t videtur contrarium, & ratio quæ me mouet est. Nam licet verum est, quod acta à iudice excommunicato publico, non tamen denunciato aut notorio, saltim clerici percussore, ad instantiam, & petitionem partis sint valida, etiam si pars sciat, eum esse excommunicatum ex d. extrauaganti ad euitanda, ex qua non tenemur vitare huiusmodi excommunicatum Felin. in dict. capit. Rodolphus. numero 40. & in d. cap. ad probandum. numero 8. Couarr. d. §. 7. n. 9. & §. 6. præcedenti, numero 8. Narr. in man. cap. 9. numero 7. Ioannes Gutierrez Canon. quest. libro 1. cap. 1. num. 53. 76. & 79. Vgol. d. §. 2. num. 2. Salon. 22. quest. 67. art. 13. controuersia. Tolemus in summ. lib. 1. cap. 13. 4. effectus. Thom. Sanchez d. disput. 22. n. 32. & 43. Sairus d. lib. 1. cap. 5. num. 35. & lib. 2. cap. 6. num. 3. & Suarez d. disput. 14. sect. 1. à num. 11. & alij.

Tamen acta ex officio à iudice excommunicato publico, t licet non denunciato, nec notorio non valent, etiam stante d. extrauagante, quæ in hoc nihil innouat, & sic ius antiquum de quo in dict. cap. ad probandum. remanet in suo robore, & collatio Beneficiorum, sit ex officio, etiam si præcedat petitio alicuius, nam cum collatio sit donatio quadam, & liberalitas, vt dictum est, n. 279. petitio nihil aliud est quàm interpositio precum, vt ei fiat donatio, & in eum exercentur illa liberalitas.

326 Et ita potest præcedere decisio, t in causa Affisien. Canonatus 25. Iunij 1599. coram Domino Gipsio in qua fuit resolutum. Collationem factam ab Episcopo suspensio à collatione Beneficiorum, ex eo quod Beneficium vacans per resignationem, contulit consanguineo resignantis, ex constitutione 58. Pij V. esse nullam, & sic esse iustificatam gratiam Fabri, qui impetravit dictum Canonatum ab Episcopo prout narrando illi esse suspensum à collatione, qui tamen non erat suspensus denunciatus.

327 Et de regula t ac materia dict. legis Barbarius. vltra ordinarios, & repetentes ibi, Socinum, & alios supra relatos vide Cotam in memorabil. verbo opinio communis, Tiraquell. d. gloss. 8. post leges connub. Portium libro 2. regularum conclusionem 11. late Antonijus Gabriel. d. conclus. 8. de probatio. & Mascardum d. conclusionem 649. Ferretum conf. 8. & 9. Gregorium Lopez Maderam, in suis animaduersionib. iuris civilis c. 6. Morlan. d. tit. 2. quest. 26. & d. tit. 11. quest. 2. Thom. Sanchez d. lib. 3. de matrimon. disputation. 22. vbi late, & bene, & alios quos referunt Alfian. in collat. 199. Pichard. in §. sed cum aliquis, n. 6. instr. de testam. Carauita Bortis, & nouissime P. Broffius in remissionibus ad hanc l.

328 Quartum dubium t est an valeat collatio facta ab Episcopo. seu prælato, qui commisit aliquod crimen ob quod ipso facto, & ipso iure priuatus est prælatura, puta quia incidit in hæresim iux. dicenda infra 11. part. cap. ult.

Et dicendum est t valere, cum priuatio est occulta, quamdiu enim toleratur in officio, nec priuatio est notoria, rata esse debent quæ ab eo interim geruntur ex d. l. Barbarius, ita Butrius in dict. cap. n. m. de electione, numero 32. & ibi Abb. numero 12. Iafon in dict. leg. Barbarius, numero 52. Selua dict. 2. part. quest. 12. num. 2. Corraf. 2. part. cap. 4. n. 13. Gregorius Lopez in l. 21. tit. 4. parte 1. verbo no lo puede, & ibi, Humada in additione, numero 1. Nauarrus in c. placuit de penitentia distinctione 6. numero 179. & in man. cap. 9. numero 11. alias 8. & consilio 1. de officio ordin. Vgolin. d. tab. 1. cap. 2. §. 22. numero 4. Angel. Rosella, Tabiena, Silues, Armilla, Aragon. & Ludou. Lopez vbi supra, & Enriquez. dict. li. 6. ca. 7. §. 2. in gloss. liera G. & lib. 11. cap. 3. §. 4. in glossa liera 1. lib. 13. cap. 7. §. 6. in gloss. liera B. Agor d. lib. 5. cap. 8. quest. & Thomas Sanchez dict. disputation. 22. question. 6. qui alios citat.

Quamuis Albericus in dict. leg. Barbarius, num. 27. & ibi Iafon. num. 62. dicant conclusionem d. l. Barbarius. non procedere in hæretico, quia licet communi opinione reputaretur fidelis, tamen ab eo gesta non valent.

Sed contrarium ibi tenet Baldus 1. lectura numero 30. Abbas, Selua, Corraf. Vgolin. An. el. Rosella, Tabiena, Silues, & Lud. Lopez ibi, qui loquuntur in hæretico, & Burfatus conf. 24. lib. 1. & Thom. Sanchez, qui alios refert. dict. disputatione 22. questione 3. numero 37. quem vide, & Pacianus supra numero 90.

Et pro dicta conclusione facit, quod ex Ioanne Andrea in regula t mora, libro 6. in mercurialib. tradit, Gambarus d. lib. 1. Rubric. qualiter legatus se gerere debeat cum Prouinciam est ingressus, numero 15. quod gesta ab eo, qui olim habuit titulum, & auctoritatem à Superiore tolerantur, licet tempore quo agit auctoritatem, non habuerit, & quod tradit Couarruias pract. quest. cap. 19. numer. quinto conclusionem quinta.

Faciunt etiam, quæ de excommunicato conferente tradunt t Abbas in capit. versatis de dolo & contumacia, a numero 42. & Felinus, in dict. ca. ad probandum de re indicata numero 6. Couarruias in d. c. alma mater, prima parte §. 7. numero 9. Anton. Gabriel. d. conclusio 8. de probation. num. 9. Vgolin. de censuris, dict. tab. 2. cap. 11. & 2. Iacobus Sbrocius de Vicarij Episcopi lib. 13. quest. 17. & Sairus de censuris libro 1. cap. §. numer. 34. & 35. & libro 2. cap. 6. numero 1. & 3.

Et ampliatur dicta conclusio, vt procedat etiam si Episcopus, seu Prælati esset accusatus de dicto crimine, cap. nonne 8. question. 4. Abb. supra Bertachi. in repet. verb. error communis. vers. 2. & Corraf. d. c. 4. n. 13.

329 Sed in contrarium facit limitatio ad legem Barbarius, t quam tradit Bart. in pract. de tiranma. qua. 11. num. 36. vbi docet, quod quando sit processus, ex quo ferenda venit sententia declaratiua, vt quia fecit aliquod delictum, propter quod ipso iure priuatus est iurisdictione, vt in hæretico, vel dicitur feruus, vel infamis, tunc gesta post processum inchoatum non valent. vt l. 1. C. de testam. in si. ibi, nec quisquam eis vsq. adeo status controuersiam mouerit. l. questum. 1. ff. qui & à quib. secus si esset priuandus per sententiam, tunc interim gesta per eum valent, & sequuntur Ant. Gabr. d. conclus. 8. num. 39. & Mascard. d. concl. 649. n. 80. & 81.

Verum de hac limitatione merito dubitat t Iafon. in

son in dict. leg. Barbarius numero 70. nam in presenti concurrunt titulus, & quasi possessio, cum errore communi, seu tolerantia ac publica utilitas propter quæ acta fuffinentur ex dict. l. Barbarius, vt per lafon. ibi, n. 20. & 21. &c. Vnde dicta limitatio Bart. non videtur tenenda. Nec obstat d. l. 1. nam t. diuersa est ratio in specie illius in qua non concurrunt titulus, nec agitur de officio publico.

Nec etiam t. obest d. l. quæstum, tum quia non loquitur in officio publico, tum etiam, quia loquitur de manumissione, quam vt alienationem non potest facere, quia committit crimen læsæ maiestatis, non solum ex quo accusatus est, sed etiam ex quo committit illud delictum, per quod incurrit ipso iure penam confiscationis bonorum. l. fin. C. ad l. lulum maiestatis.

Secundo ampliatur, t. vt procedat, etiam si Episcopus, seu Prælati esset depositus per sententiam, seu lata contra eum sententia declaratoria, si ab ea appellauit, nam pendente appellatione non prohibetur fungi honoribus suæ Dignitatis, Episcopaliaque iura exercere, & qui prouocauit non dicitur condemnatus, gloss. in cap. sepe verb. rata, de appellat. & in summa 8. quæstion. 4. & sequuntur, Abb. dicens communiter approbari à Doctoribus in d. cap. sepe, num. 15. & ibi Francus à num. 32. idem Abb. in cap. omnipotens de accusatio. num. 3. & ibi Felin. 1. & Corral. d. 2. part. cap. 4. n. 14. & 3. part. capit. 6. numero 9. & conducunt dicta infra 11. parte capituli tertio, articulo 91.

Secus si non appellauit, vel alias sententia transiit in rem iudicatam, t. nam tunc ab eo gesta non valent, vt ex citatis constat; quamuis sententia solum esset declaratoria criminis, quæ sufficit, cum poena, seu priuatio imponitur ipso iure, nec est necessaria sententia priuatoria, seu declaratoria poenæ, quidquid dicat Pacianus d. l. 2. cap. 22. nu. 14. contra quem tenet additio Calleti ibi litera C. licet secus sit, vbi priuatio non imponitur ipso iure, vt in dict. cap. 3. à numero 97.

CAP. V.

De possessore iuris conferendi.

S V M M A R I A.

Sufficit enim qui confert Beneficium, esse in quasi possessione iuris conferendi, licet apud eum non sit proprietas, nam collatio, presentatio, vel electio ad eum pertinet, qui est in quasi possessione horum iurium, cum sint fructus eorum, qui ad possessorem bona fidei spectant non ad Dominum, & consequenter prouisus a possessore præfertur prouiso à proprietario à numero primo.

Indultum Cardinalis Ordinarij collatoris de conferendis Beneficiis suæ Diocesis, seu ad collationem suam de iure spectantibus, non comprehendit Beneficia, in quorum possessione conferendi alius erat, num. 5. sicut non caput Beneficia, ad collationem inferiorum spectantia, etiam dispositioni Papæ reservata, nisi sit facta de illis expressa mentio, nu. 6. quia non auget indultum iurisdictionem ordinariam, sed illam præseruat, n. 7. nec tollit optionem, n. 8.

Sufficit quem esse possessorem iuris patronatus, in consequentiam, & non principaliter, vt possit valide præsen-

tare, & sic bona fidei possessor Castri, seu Villæ, vel Comitatus, ratione cuius competit ius presentandi, ac Ecclesiam ibi, vel alias suam, licet nunquam antea præsentauerit, potest presentare, quia dignitas siue Castri aut Comitatus videtur hoc ius presentandi semper retinuisse numero 9. quamuis D. Sahagun dicat, bonorum possessionem ad presentandum, nunquam sufficere ex capitul. cum Bertholdus de re iudicata, numero 10.

Ex eo creditor cui fuit pignori data vniuersitas, in qua est ius patronatus, non presentat, quod debet fructus pignoris restituere, vel computare, seu compensare, quod non potest fieri in fructibus iuris patronatus, numero 11. & à ratione cessante id non procedit in terminis capituli salubriter de usuris, secundum Lambertum num. 12. quæ limitatio non placet, numero decimotertio.

De intellectu dicti capituli salubriter remissine, numero 14.

Quod dictum est de possessore Castri Villæ, seu Comitatus, idem erit in possessore maioratus, ratione cuius competit ius patronatus, seu presentandi, quod est ius quoddam vniuersale sicut feudum num. 15. & quando maioratus non esset ius vniuersale, vt videtur, verum in maioratu bonorum particularium, sufficit quod ius patronatus sit annexum bonis maioratus, & c. numero decimosexto & 17. vbi ponitur resolutio Rote.

In his Regnis ex lege Tauri ex qua possessio maioratus, civilis, & naturalis, transit in verum successorem, licet alius apprehenderit possessionem illius, consequenter etiam transit in eum possessio iuris patronatus, illi annexi, & non in alium, qui apprehendit possessionem maioratus, num. 18. nisi forte verus successor amittat suam possessionem ex negligentia decennij, vel alias num. 19.

Idem etiam, quod dictum est de possessore Castri, Villæ, seu Comitatus, erit in bona fidei possessore Dignitatis, aut Beneficij, ad quod spectat presentatio, seu collatio, dummodo non sint reservata. Nam tunc non valebit presentatio, vel collatio, propter decretum irritans, quod infert, & annullat titulum, & possessionem, & c. & consequenter etiam fructuum acquisitionem impedit, & c. à n. 20.

In Beneficiis reservatis possidens Beneficium, etiam cum bona fide, ex prouisione Ordinarij, non facit fructus suos, sed contra eum fit condemnatio fructuum, à die intrusionis, n. 24. quamuis alias non fiat condemnatio fructuum nisi à die morte litis, etiam in spolio, & remedio Cap. reintegranda, nisi constet de mala fide, numero 25. nisi sit spoliū violentum aut attentatum, numero 26.

Procedit non solum in reservatione clausa in corpore iuris, sed etiam in aliis reservationibus, etiam non data scientia illarum in prouiso, contra Aneam de Falcon. & Rotam. & distinctio inter reservationem clausam in corpore iuris, vel de certo Beneficio, & alias procedit ad effectum spoliij, magis de stylo Rote, quam de iure non est habenda ad casum & effectum acquisitionis, & condemnationis fructuum, in quo potius est stylus Papæ contrarius, à numero vigesimo primo.

Sententia Aneæ posset procedere, si Beneficium esset simpliciter reservatum, sine dicto decreto irritante, quod tamen solet apponi, aut si non apponeretur cum tam amplis verbis, & c. n. 32.

Ad presentationem, seu collationem sufficit quasi possessio defuncti, seu antecessoris. Nam ea transit in hæ-